

22/01/2023

Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο στην Ι.Μ. Οσίου Αγάθωνος - Νεαπόλεως Βαρνάβας: «Σαν τον Οδυσσέα επιστρέφω στην Ιθάκη»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Λαμπρό Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο τελέσθηκε σήμερα Κυριακή 22 Ιανουαρίου 2023 στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Κοιμήσεως της Θεοτόκου Οσίου Αγάθωνος, για τον πρώτο επίσημο εορτασμό της ιεράς μνήμης του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου, του Ελεήμονος και Πνευματικού.

Στο Πανηγυρικό Όρθρο χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος.

Ακολούθησε Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαοδικείας κ. Θεοδωρήτου και συνιερουργούντων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών, Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ, Αξεξανδρουπόλεως κ. Ανθίμου, Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα, Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, Γρεβενών κ. Δαυίδ, Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου κ. Ιεροθέου και του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από την κρατική τηλεόραση της ΕΡΤ, από τον Τηλεοπτικό Σταθμό «Star Κεντρικής Ελλάδος», καθώς και από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος και της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος και άλλους Ραδιοφωνικούς Σταθμούς της περιοχής και από διαδικτύου.

Τους Ιερούς Ύμνους των Ακολουθιών απέδωσαν Βυζαντινοί Χοροί, μαθητών και καθηγητών του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «ΓΕΡΜΑΝΟΣ ο ΜΕΛΩΔΟΣ» υπό τον Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ, καθώς και μαθητές της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, της γενέτειρας του Οσίου Βησσαρίωνος υπό τον Διευθυντή κ. Κωνσταντίνο Σιάχο.

Τον Θείο Λόγο διακόνησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας, απόφοιτος της Εκκλησιαστικής Σχολής Λαμίας

Η ομιλία του Μητροπολίτη Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ Βαρνάβα

«Σαν τον Οδυσσέα επιστρέφω στην Ιθάκη των νεανικών μου χρόνων. Γιατί, αυτό το ταξίδι είναι αέναη επιστροφή στις ρίζες. Είναι η ζωηφόρα αφύπνιση της πρώτης νιότης και η νοσταλγική ανάμνηση της εικόνας μου, ως νεαρού σπουδαστού των ιερών γραμμάτων στην τότε Εκκλησιαστική Σχολή Λαμίας, η οποία μετονομάστηκε πλέον σε Γενικό Εκκλησιαστικό Λύκειο - Γυμνάσιο Λαμίας «Όσιος Βησσαρίων ο Άγαθωνίτης», εορτάζοντας με τον ομορφότερο τρόπο τη συμπλήρωση των 100 ετών αδιάλειπτης λειτουργίας της και διαρκούς προσφοράς στον τόπο και την πατρίδα μας.

Ένας αιώνας οραμάτων και θαυμάτων, αλλά και σταυροαναστάσιμης πορείας από τον Γολγοθά προς την Ανάσταση! Η ονοματοδοσία αυτή φανερώνει την άμεση σύνδεση της Ιεράς Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου με τους σπουδαστές της Σχολής. Η αληθινή ταυτότητά της, διαμορφώνεται από τη ζώσα παρουσία της Μονής, καθώς η αυλή της Μονής Αγάθωνος υπήρξε η φυσική συνέχεια της Σχολής, και συνεχίζει να λειτουργεί ως καταφύγιο για τους μαθητεύοντες τον Λόγο του Θεού και πνευματικό σπουδαστήριο μέσα από την κοινωνία των προσώπων μαθητών και πνευματικών μορφών της Μονής. Και το γεγονός αυτό της ονοματοδοσίας μονάχα τυχαίο δεν είναι, αλλά εκφράζεται ως οφειλόμενη τιμή προς το σεπτό πρόσωπο του Οσίου.

Ο τόπος της Ρούμελης, η «χώρα των Ρωμιών», το θρυλικό Ζητούνι, η ιστορική Υπάτη, κουβαλούν μια ιστορία που δύσκολα εκφράζεται με λόγια, αλλά μονάχα τραγουδιέται από τις ανυπότακτες ψυχές του. Η ζώσα μνήμη διαποτίζει την ύπαρξη τούτου του πονεμένου αλλά και ευλογημένου τόπου, με την τόλμη και την αρετή των Φθιωτών να γράφουν Ιστορία από την τρίτη (3η) χιλιετηρίδα, που ως Πελασγοί ή Αινιάνες κατασκεύασαν στην Υπάτη Κυκλώπεια τείχη, ενώ τιμούσαν με γιορτές τον γιο του Αχιλλέα, Νεοπτόλεμο. Η Υπάτη, τα Ύπατα του Αριστοτέλη, οι Νέαι Πάτραι των Βυζαντινών, το Πατρατζίκι της Τουρκοκρατίας, αλλά και η Νιόπατρα του δημοτικού τραγουδιού, διαθέτει πλούσια παράδοση αγώνων και ιστοριών αίματος και πνεύματος.

Ο τόπος τούτος είναι φορτωμένος από μνήμες ιστορικές που παραμένουν ζωντανές και αναλλοίωτες, μέσα από σπουδαία ιστορικά συμβάντα, αλλά και γνωστές μάχες, που πραγματοποιήθηκαν κατά την Επανάσταση του 1821. Ακόμη αντηχούν στ' αυτιά μου οι αφηγήσεις των σεβαστών πατέρων για τις ατελείωτες ιστορίες της Μονής, ενώ στα μάτια μου κυριαρχεί πάντοτε η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας τού Αγάθωνος. Ολοζώντανη στη μνήμη υπάρχει και αναπνέει και η θρυλική μορφή της Εθνικής μας Αντίστασης, του Ηγουμένου Γερμανού Δημάκου, γνωστού και ως «παπα-Ανυπόμονου». Ακόμη τα βουνά διαφεντεύει, περήφανος αητός, και ψέλνει το τραγούδι της λευτεριάς.

Να και ο παπα - Ιερεμίας της Μονής. Σιωπηλός, αθόρυβος προβάλλει ο Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης (κατά κόσμον Ανδρέας Κορκολιάκος), ο οποίος αφιέρωσε ολάκερη τη ζωή του στον Θεό και τον συνάνθρωπο και αποτελεί το κατεξοχήν καύχημα της Ιεράς Μονής και την πλέον πολύτιμη παρακαταθήκη στις επόμενες γενεές. Εκείνος περιόδευε «εὐεργετῶν και ἰώμενος», για να στηρίζει και να ανακουφίζει τους πτωχούς, τους αδύναμους και τους αναγκασμένους καθώς, «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν...» (Ψαλμός ΡΙΑ΄, στ. 9). Επισκεπτόταν τα Νοσοκομεία της Λαμίας και παρηγορούσε τους ασθενείς, ενώ ως άοκνος εργάτης του αμπελώνος του Κυρίου εξήλθε από την Εκκλησία σε δρόμους και σε πλατείες, προτείνοντας στους ξεριζωμένους Καπαδόκες να φυτέψουν πραγματικούς αμπελώνες, ώστε να λάβουν τους καρπούς των κόπων τους.

Σύμφωνα με άφθονες μαρτυρίες, ο Όσιος έσωσε πολλούς πατριώτες κατά την Κατοχή από τον βέβαιο θάνατο της εκτέλεσης. Υπήρξε δε μέγας εξομολόγος και πνευματικός πατέρας, ενώ συνεχίζει να υπάρχει ως λιμάνι των πονεμένων και καλός ποιμήν, που θυσιάζει τη ζωή του υπέρ των προβάτων. Η χαρακτηριστική φωνή του -η βραχνή, ισχνή και αθόρυβη- γιγαντωνόταν κατά το ιερό μυστήριο της Εξομολογήσεως, την οποία και περιελάμβανε κατά την περιοδεία του ως αρχική ιερατική πράξη και έπειτα προχωρούσε σε υλική βοήθεια, ενώ εξομολογούσε και τα παιδιά της Εκκλησιαστικής Σχολής, τα οποία και στήριζε ως πνευματικός πατέρας και οδηγός.

Όμως, του αγώνος στον κόσμο προηγήθηκε ο εσωτερικός υπαρξιακός αγώνας στο κελί, ο οποίος βιώνόταν μέσα από το μυστήριο της εύγλωττης διδάσκουσας σιωπής, ακολουθώντας το τρίπτυχο: ταπείνωση – διάκριση – αγάπη. Γιατί ο Όσιος, πριν εξέλθει στον κόσμο, είχε ήδη προσευχηθεί και αγωνισθεί μέσα στο κελί του.

Του μοναδικού αυτού βιώματος με αξίωσε ο Πανάγαθος Θεός, διά της εμπειρίας μου, μέσα στο ιερό, καθώς, όταν τελούσε τη Θεία Ευχαριστία, έλαμπε ολόκληρος μπροστά στο Άγιο Θυσιαστήριο. Στα παιδικά μου μάτια φάνταζε υπερουράνιος και μεγαλοπρεπής, σαν ένα κομμάτι ουρανού σε σώμα ανθρώπινο, μια καρδιά που πάλλεται ακατάπαυστα για τη σωτηρία του κόσμου. Εκεί αισθανόσουν το μεγαλείο της απλότητας και οσφραινόσουν την ευωδία της αγιότητας, που οδηγούσε τον πιστό «εις οσμήν ευωδίας πνευματικής».

Η αλήθεια αυτή επισφραγίζεται από το αμέτρητο πλήθος των παιδιών που εμπνεύσθηκαν από την οσιακή παρουσία του και πορεύτηκαν στη ζωή και το λειτούργημα του κληρικού και ιεροδιδασκάλου. Ένας ειρηνικός στρατός που σκορπά τη ζωή και όχι τον θάνατο στα πέρατα της οικουμένης. Γιατί, η Εκκλησία πάντα μέσα από την ένωση της Σύναξης, μάς καθιστά όλους μετόχους της αλήθειας της, μαρτυρώντας το γεγονός ότι ο Γέροντας υπήρξε ως Άγιος πριν ακόμη από την κοίμησή του, μέσα στη συνείδηση του λαού μας.

Κατά την Εξόδιο Ακολουθία του, ο Μακαριστός Γέροντας Δαμασκηνός στην ομιλία του αναφώνησε: «Σήμερα κηδεύουμε έναν άγιο», ενώ η πρόνοια του Θεού εκδηλώθηκε μέσα από την κακοκαιρία και την πάναγνη ομορφιά του χιονιού, που στολίζει απλόχερα τους χειμώνες την περήφανη Οίτη και δεν επέτρεψε την ταφή στα Κοιμητήρια, αλλά στα Βαπτιστήρια.

Έτσι, έπειτα από δεκαπέντε ολόκληρα έτη, στις 3 Μαρτίου του 2006, η εύρεση του άφθартου σώματος συγκλόνισε το πανελλήνιο, όπως και τον Μακαριστό Μητροπολίτη Φθιώτιδος κυρό Νικόλαο, ο οποίος στο άκουσμα της πρωτόγνωρης είδησης, έσπευσε να προσκυνήσει συγκινημένος το ιερό σκήνωμα. Γιατί, η Εκκλησία του Χριστού δεν φοβάται τον χρόνο, καθώς τον μεταμορφώνει μέσω της υπέρβασης του φόβου και της νίκης επί του θανάτου σε προσδοκία ανάστασης.

Η φανέρωση της αγιότητας του Οσίου Βησσαρίωνος ως «μέγα μυστήριο» και «σημείον του ουρανού» απέδειξε ότι το μαύρο και τη σκοτεινιά του θανάτου έρχεται να υπερνικήσει το χρώμα της ζωής. Και τα σημεία συνεχίστηκαν, καθώς στις 14 Ιουνίου 2017 ο Μακαριστός Γέροντας Δαμασκηνός, τελώντας την τελευταία του Θεία Λειτουργία, εναποθέτει τη συγγραφή του βίου του Οσίου στη λάρνακά του και αναχωρεί για τον ουρανό έπειτα από εννέα ημέρες. Ακολούθως, στις 14 Ιουνίου του 2022 το Οικουμενικό Πατριαρχείο κατατάσσει στο Αγιολόγιο της Εκκλησίας μας τον Όσιο και η χαρμόσυνη είδηση μεταδίδεται αστραπιαία με τις αναστάσιμες κωδωνοκρουσίες όλων των ιερών ναών της Φθιώτιδας. Ο φιλόχριστος και φιλάγιος Οικουμενικός Πατριάρχης επαληθεύει συγκινητικά την αγιοσύνη ενός ανθρώπου ταπεινού και αθόρυβου, που έμελλε να ταχθεί στη χορεία

των αγίων, αποτελώντας αέναη έμπνευση για κάθε άνθρωπο και πρότυπο πίστης και ανθρωπιάς.

Αυτή την ιερή ώρα αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω εκ βάθους καρδιάς τους αγαπητούς κατοίκους αυτής της φιλόξενης πόλης, τους σεβαστούς και προσφιλείς δασκάλους, τους ομογάλακτους αδελφούς μου και την Αδελφότητα της Μονής. Ψίχουλο προσκομιδής γι' αυτούς που βρίσκονται στην αγκαλιά του Θεού και στη δικαία του κρίση.

Ευγνωμοσύνη προς τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κύριο Συμεών, για την τιμητική πρόσκληση στις παρούσες εκδηλώσεις, που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο του πρώτου εορτασμού της μνήμης του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου, σήμερα, την εικοστή δεύτερη (22η) μέρα του Γενάρη τού σωτηρίου έτους 2023, αλλά και των 100 ετών προσφοράς της Εκκλησιαστικής Σχολής Λαμίας.

Σεβασμιώτατε αδελφέ μας,

Η χάρις του Θεού, η Εκκλησία, η Ιστορία και ο Άγιός μας επέλεξαν το πρόσωπό σου για τον πρώτο εορτασμό της αγιοκατάταξης στο ιστορικό αυτό Μοναστήρι, στις παρυφές της χλιοτραγουδισμένης Οίτης, που αγκαλιάζει προστατευτικά, μαζί με την Παναγία και τον Όσιο, ολόκληρο τον κάμπο της φθιωτικής γης και τον ευσεβή λαό της».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο κ. Βαρνάβας τόνισε:

«Καθώς ο Μακαριώτατος συμπληρώνει δεκαπέντε (15) χρόνια στο πηδάλιο της Εκκλησίας, οι Σεβασμιώτατοι αδελφοί μου και ο ευσεβής λαός του Θεού τον ευχαριστεί για τη σιωπηλή, αθόρυβη αλλά ουσιαστική διακονία και τον αγώνα του να κατανοήσουμε ότι αυτός ο τύπος ανθρώπου, του Ρωμιού, που αγαπά τον Θεό και την πατρίδα, σε έναν κόσμο που καταρρέει με εμφανή τα σημάδια της παρακμής, είναι η μόνη μας ελπίδα. Επειδή την Ιστορία την κινεί η πίστη, που μετακινεί βουνά, «και τα βουνά σηκώνουν οι λαοί στον ώμο τους». Είναι η πίστη που κτίζει Παρθενώνες. Είναι η πίστη που κτίζει την Αγιά Σοφιά, την Παναγία Σουμελά, το Άγιον Όρος, τη Μονή Αγάθωνος. Είναι η πίστη που χαρίζει και φανερώνει Αγίους και φωτίζει τον κόσμο.

Δεν είμαστε μόνοι, αδελφοί μου. Έχουμε σύμμαχο, προστάτη, συνέκδημο και συνοδοιπόρο τον άγιο των πτωχών και κυνηγημένων, τον Όσιο πατέρα μας, Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη. Είναι δικός μας και συνάμα οικουμενικός. Ο λόγος του μάς εμπνέουν, μας παρηγορούν και μας δείχνουν τον δρόμο προς τον Παράδεισο, εκείνον της αγάπης και της ταπείνωσης, καθώς όπως ο ίδιος έλεγε: «Υπάρχει μεγάλη φτώχεια έξω. Πολλοί άνθρωποι κυριολεκτικά πεινούν, πρέπει νά τους βοηθήσουμε. Κάποιοι από ντροπή κρύβουν τό πρόβλημά τους καί δέν τό δείχνουν. Πρέπει κι αυτούς νά τους πλησιάσουμε καί νά τους βοηθήσουμε, καί τό έργο μας αυτό, νά τό κρατάμε μυστικό».

Άγιε του Θεού φύλαξε την ενότητά μας, συγχώρησε τις ανομίες μας, απάλυνε τον πόνο μας, αφάνισε τον φόβο μας, φώτισε τον δρόμο μας προς τον Παράδεισο! Τη μεσιτεία και την ευχή σου, να έχουμε! Αμήν»!

Η ομιλία του Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών

«"Ταπεινωθήτε μπροστά σ' όλους τους αδελφούς σας και ο Κύριος, ο καλός σας Πατέρας, θα χαρεί για την ταπείνωσή σας και θα σας αγκαλιάσει με την αγάπη του. Η ταπείνωση είναι το στολίδι όλων των αρετών. Αυτή είναι για την ανθρώπινη ψυχή ό,τι είναι η βροχή για την ξεραμένη γη. Η αληθινή ταπείνωση έχει την αρχή της στον ταπεινό Κύριό μας Ιησού Χριστό. Σε αυτήν την αρετή αναπαύεται και ευαρεστείται ο Θεός. Ταπεινοφροσύνη είναι το να μην επιζητείς επαίνους, πλούτη, δόξες και τιμές, θεωρώντας εντελώς ανάξιο τον εαυτό σου για τα τέτοια.

Ο ταπεινός σε όλους συμπεριφέρεται χαρούμενα, δέχεται από τον ουρανό πλουσιοπάροχα την χάρη του Αγίου Πνεύματος και υψώνεται πνευματικά σαν τα υψηλά βουνά. Είναι πρόθυμος να προσφέρει με αγάπη τις υπηρεσίες του σε οποιονδήποτε. Ο ταπεινός μιμείται τον Κύριο που εταπείνωσεν εαυτόν μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού".

Με αυτά του λόγια ο Όσιος Βησσαρίων μπορεί να απευθύνθηκε και να απευθύνεται σε όλους εμάς, τα παιδιά του, συνάμα όμως, χωρίς ο Όσιος να επεδίωκε κάτι τέτοιο, αυτά τα λόγια του θα μπορούσαν να είναι ένα κομμάτι της αυτοβιογραφίας του.

Η ταπείνωση, όπως την περιγράφει ο Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης, είναι ταυτόσημη με τον ίδιο.

Πάνω από όλα ο Όσιος Βησσαρίων υπήρξε ένας ταπεινός δούλος του Θεού και ένας ταπεινός διάκονος των ανθρώπων.

Δεν επεζήτησε ποτέ ούτε πλούτη ούτε επαίνους ούτε τιμές και δόξες. Ξεκινούσε από εδώ, από την Μονή Αγάθωνος, από το πτωχό και ταπεινό του κελλάκι, με την βραχνή του φωνούλα και το γλυκό του προσωπάκι, το γεμάτο από την Χάρη του Παναγίου Πνεύματος, και περιόδευε όλη την Φθιώτιδα, από χωριό σε χωριό, από σπίτι σε σπίτι, μοιράζοντας αγάπη και καλοσύνη, τρέφοντας τους πεινασμένους, σκεπάζοντας τους γυμνούς, παρηγορώντας τους απελπισμένους, συντροφεύοντας τους μοναχικούς και πονεμένους.

Με ταπεινότητα και σεμνότητα, με διάκριση και αποδοχή της ετερότητας των προσώπων, με υπακοή στην Εκκλησία, με την ευλογία των μακαριστών προκατόχων μου Μητροπολιτών Φθιώτιδος μακαριστών Αμβροσίου και Δαμασκηνού, ακολουθώντας την πατρώα εκκλησιολογική παράδοση της Ιεράς Μονής Αγάθωνος, ο Όσιος Βησσαρίων αποτέλεσε και αποτελεί ακατάβλητο και μοναδικό παράδειγμα και υπόδειγμα ιερατικής και πνευματικής διακονίας και ανθρωπιάς μέσα στον μεταβαλλόμενο κόσμο, στον οποίο ζούμε.

Σε αυτόν τον κόσμο που οι εγωισμοί, η ιδιοτέλεια και η φιλαυτία δοκιμάζει όχι μόνο την παγκόσμια κοινότητα, ακόμη και με ακατανόητους πολέμους και βίαιες συρράξεις, αλλά και κάθε μικρή και μεγάλη κοινωνία, ακόμη και την ίδια την οικογένεια, την κατ' οίκον εκκλησία, με περιστατικά και συμπεριφορές βίας, κακοποίησης, κατάχρησης, εκμετάλλευσης του αδυνάμου, αδικίας και ταραχής, ο Όσιος Βησσαρίων έρχεται ως "άγγελος ειρήνης", να μας δείξει τον δρόμο της πραότητας, της ισότητας, της δικαιοσύνης, της καλωσύνης, του σεβασμού στην ιερότητα του ανθρωπίνου προσώπου.

Γλυκός, πραΰς και παρηγορητικός ο Όσιος Βησσαρίων, αδελφοί μου. Γλυκειά, πραεία και παρηγορητική η παρουσία σήμερα στην χαρά μας σεβασμών και ηγαπημένων ιεραρχών της Εκκλησίας μας, τους οποίους οφειλετικώς κατ' όνομα μνημονεύω και δια βίου ευχαριστώ:

ο Λαοδικεάς Θεοδώρητος, άξιος εκπρόσωπος της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας στην Ελλάδα, αρχοντικός, ευθυτενής, φιλόκαλος, πρύτανης της

ευγενείας και της καλωσύνης

ο Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ, ο οποίος αντιδώρισε εκ των ιδιαιτέρων του χαρισμάτων στον δωρεοδότη Χριστό τις ιερές ασματικές ακολουθίες του Οσίου Βησσαρίωνος, τις οποίες θεόπνευστα συνέγραψε και περίτεχνα συνέθεσε

ο Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος, ο χοροστατήσας μεγαλοπρεπώς εν τω Πανηγυρικό Όρθρω της σημερινής εορτής, ο ποιμαίνων την επαρχία του με την ποιμαντική του Οσίου Βησσαρίωνος, την ποιμαντική της ευρυχωρίας και της ανοιχτωσιάς

ο Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας, μεγαλωμένος με αγαθωνίτικο οξυγόνο και θρεμμένος με βησσαριωνίτικο γάλα, απόφοιτος της Εκκλησιαστικής Σχολής Λαμίας, ο οποίος σήμερα μας χόρτασε με λόγο Θεού, λόγο επιστηριγμού και αγάπης

ο Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, ο αριστοτέχνης ποιμένας της γενέτειρας του Οσίου Βησσαρίωνος, αλλά συνάμα και ο αριστοτέχνης θεολόγος που σαρκώνει στον λόγο και στην διδαχή του την βιωμένη θεολογία του Οσίου Βησσαρίωνος

ο Γρεβενών κ. Δαβίδ, φιλάγιος και φιλομόναχος, που με ενθουσιασμό ακολουθεί την περπατησιά του Οσίου Βησσαρίωνος

ο Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου κ. Ιερόθεος, ο ακρίτας ποιμένας του βορείου αιγαίου, ο αγαθωνίτης ιεράρχης, που ευλογήθηκε τόσο πολύ από τον Θεό, καθώς αξιώθηκε, στα πρώτα βήματα της μοναχικής και ιερατικής του ζωής, όχι απλώς

να ξεκινήσει από την Μονή Αγάθωνος, αλλά να τον πάρει στην κυριολεξία από το χέρι ο Όσιος Βησσαρίων.

Ευγνώμονες ευχαριστίες καταθέτουμε εις άπαντας και πρωτίστως στους εκλεκτούς μας άρχοντες και στον λαό του Θεού τον άγιο και ευλογημένο, που ιδιαίτερα αυτές τις τρεις μέρες ακουμπάει πάνω στην σεπτή Λάρνακα του Οσίου Βησσαρίωνος την ψυχή του, το είναι του ολόκληρο.

Ευχόμεθα ο Όσιος Βησσαρίων να πρεσβεύει υπέρ πάντων ημών, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν».

Στο Πολυαρχιερατικό Συλλεΐτουργο μεταξύ των αναρίθμητων πιστών, οι οποίοι κατέφθαναν απ' όλη την Φθιώτιδα και άλλες περιοχές της πατρίδος μας, παραβρέθηκε σύσσωμη, η πολιτειακή, πολιτική, στρατιωτική, δικαστική και εκπαιδευτική ηγεσία του τόπου.

Το απόγευμα στο Καθολικό της Ιεράς Μονής τελέσθηκε ο Μεθέορτος Αρχιερατικός Εσπερινός καθώς και η Ιερά Παράκληση στον Όσιο Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών. Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου

[Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ](#)

Διαβάστε επίσης:

[Όσιος Βησσαρίωνας Αγαθωνίτης - Κλήρος και λαός τίμησαν τον πρώτο εορτασμό από την Αγιοκατάταξή του \(ΦΩΤΟ/BINTEO\)](#)

[Όσιος Βησσαρίων Αγαθωνίτης: Συμβουλές και ιστορίες από τη ζωή του](#)